

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3212/2020
07.10.2020 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Момић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Марковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3239/19 од 06.02.2020. године, у седници одржаној дана 07.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3239/19 од 06.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3239/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 589/18 од 07.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је на основу закљученог поравнања пред Општинским судом у Пожаревцу, у предмету П 1432/08 – 30 од 20.02.2009. године, а на име накнаде за пружено издржавање сада пок. ВВ, бив.из ..., од закључења уговора о доживотном издржавању који је оверен пред Општинским судом у Пожаревцу Р 1/1-06 од 04.01.2001. године, између сада пок. ВВ, као примаоца издржавања и овде тужиље као даваоца издржавања, до дана подношења тужбе 13.11.2008. године, власник са 1/2 на непокретностима ближе означеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженој на име трошкова поступка плати 29.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3239/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, ревизијом се указује на погрешно утврђено чињенично стање, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба у овом спору ради утврђења права својине поднета је 04.05.2018. године, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају, вредност предмета спора означена у тужби очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**